

Vergaderjaar 1999–2000

26 492

Invoering van een tijdelijk verbod tot het vervaardigen, voorradig hebben en verspreiden van drukwerken of andere voorwerpen die, in verband met de invoering van de euro, ten onrechte de indruk zouden kunnen wekken dat zij wettig betaalmiddel zijn, alsmede aanpassing van het Wetboek van Strafrecht

Nr. 5

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 23 september 1999

De leden van de CDA-fractie stellen aan de orde dat uit het opschrift van het wetsvoorstel niet blijkt dat het om een tijdelijke wet gaat. Volgens de aanwijzingen voor de regelgeving (aanwijzing 182) is dit wel voorgescreven.

Overeenkomstig de aanwijzingen is het opschrift van het wetsvoorstel zodanig aangepast dat daaruit blijkt dat het om een tijdelijke wet gaat.

De leden van de fracties van D66 en van de PvdA willen van de regering weten of naar aanleiding van de mededeling van de Europese Commissie over de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten (Com (98) 395 def.) en de mededeling betreffende de bescherming van euro-muntstukken en bankbiljetten tegen valsemunterij (Com (98) 474 def.) nog meer wijzigingsvoorstellen worden verwacht en of een en ander niet in één keer wettelijk geregeld kan worden. Voorts willen de leden van de PvdA-fractie nog weten of en zo ja op welke termijn overige wetgevende maatregelen te verwachten zijn. De mededeling van de Europese Commissie over de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten (Com (98) 395 def.) houdt onder meer een voorstel in tot wat (voorafgaand aan de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam) werd aangeduid als een Gemeenschappelijk Optreden. Ter voorbereiding van aannamen door de Raad van de Europese Unie wordt dit voorstel besproken in de EU-werkgroep materieel strafrecht. De besprekingen zijn nog gaande.

In vervolg op de mededeling betreffende de bescherming van euro-muntstukken en bankbiljetten tegen valsemunterij (Com (98) 474 def.) heeft de JBZ-Raad, die op 27 en 28 mei 1999 bijeen was, besloten tot een resolutie waarin de noodzaak van een instrument wordt aanvaard. Hierin zal een boven het Valsemunterijverdrag van 1929 uitgaand strafrechtelijk beschermingsniveau worden vastgelegd. De besprekingen zijn daarover in gang gezet op basis van een initiatief van de Bondsrepubliek Duitsland tot een kaderbesluit ter versterking van het strafrechtelijk kader voor de bescherming tegen valsemunterij, met het oog op het in omloop brengen van de euro (9966/99 DROIPEN 4).

In EU-verband zijn de trajecten aangaande beide onderwerpen gescheiden. Omdat niet vaststaat op welke termijn de besprekingen ten aanzien van genoemde onderwerpen zijn afgerond, en voorts niet vaststaat dat dan wettelijke maatregelen geboden zijn, valt ook nu geen termijn te noemen waarop wettelijke maatregelen te verwachten zijn. In de periode tot 1 januari 2002, de zogenaamde overgangperiode, zal de situatie bestaan dat met de euro giraal bevrijdend kan worden betaald maar dat de euro nog niet in chartale vorm is ingevoerd. Hierdoor kan mogelijk verwarring bij het publiek ontstaan omtrent de status van eventueel tijdens die periode in omloop gebrachte penningen en andere voorwerpen al dan niet gelijkend op toekomstige euromunten en bankbiljetten. De bescherming van de euro heeft derhalve in dit kader een hoge prioriteit. Voor een goed verloop van de introductie is het van groot belang dat bij het publiek vertrouwen ontstaat in de nieuwe eenheidsmunt. Helderheid omtrent procedures en de juridische status van in omloop zijnde betaalmiddelen is daarbij essentieel. Dit is waar de Commissie Aanbeveling (1999/24) op ziet. Derhalve is besloten om thans, zeker ook vanwege de hoge prioriteit die de bescherming van de euro heeft, niet te wachten op de uitkomst van de besprekingen ten aanzien van bovengenoemde onderwerpen.

De leden van D66 informeren naar de maatregelen die de regering inzet om het publiek op de hoogte te stellen welke munten wel en welke niet op een bepaald moment als wettig betaalmiddel kunnen worden gebruikt; daarnaast verzoeken zij of kan worden aangegeven hoe de burger vertrouwd kan raken met het nieuwe geld voordat het wettig betaalmiddel wordt.

Vóór 1 januari 2002 zullen de burgers via voorlichting vertrouwd kunnen raken met afbeeldingen en kenmerken van de nieuwe euromunten en -bankbiljetten. Vanaf 1 januari 2002 beschikken burgers over het nieuwe betaalmiddel. In de voorlichtingscampagne zal aan het publiek duidelijk worden gemaakt dat de guldenmunten en -biljetten in 2002 nog maximaal 4 weken (tot en met 28 januari 2002) wettig betaalmiddel zijn.

De leden van de fracties van RPF en GPV informeren naar de mate van afstemming die heeft plaatsgevonden tussen verschillende lidstaten die bezig zijn om wetsartikelen te formuleren. In het verlengde hiervan informeren de betreffende leden naar de uniformiteit tussen deze wetsartikelen en naar de wenselijkheid van het ontwikkelen van wetgeving door andere lidstaten waarvan de strafmaat afwijkt van de Nederlandse strafmaat.

De Commissie aanbeveling (SEC 1999/24) heeft geleid tot afstemming tussen de lidstaten inzake het nemen van maatregelen tegen de vervaar diging, het voorradig hebben en het verspreiden van op euromunten gelijkende objecten. De lidstaten zijn betrokken geweest bij de totstandkoming van deze aanbeveling en de ECOFIN heeft vervolgens hetgeen in de aanbeveling is gesteld onderschreven. De keuze voor het opstellen van een Commissie aanbeveling betekent, ingevolge het bepaalde in artikel 249 (ex. artikel 189) van het EG-verdrag, dat de lidstaten vrij zijn inzake het wel of niet implementeren van de aanbeveling in de nationale wetgeving, en in geval voor implementatie wordt gekozen, de wijze waarop dit geschiedt. Dit betekent overigens niet dat iedere lidstaat haar wetgeving dient aan te passen (of te verzwaren) om aan de aanbeveling gevolg te geven. Lidstaten die gevolg geven aan de aanbeveling middels een aanpassing van hun wetgeving hebben, vanwege het niet-verbindende karakter van de aanbeveling, de vrijheid om hun wetgeving zodanig vorm te geven dat deze optimaal aansluit bij de bestaande nationale wetgeving.

Dit heeft tot gevolg dat tussen de verschillende lidstaten een afwijkende strafmaat kan bestaan. Dat is, gegeven het bovenstaande, niet bezwaarlijk.

In bijlage 1 van deze nota wordt een overzicht gegeven van de strafnormen van verschillende lidstaten voor vergelijkbare strafbare feiten. Daarnaast wordt aangegeven welke lidstaten de aanbeveling door nieuwe wetgeving implementeren of bestaande wetgeving verzwaken. De bijlage beantwoordt daarmee niet alleen aan de vragen van de leden van de fracties van RPF en GPV omtrent de verschillen in strafnorm en strafmaat maar voldoet tevens aan het verzoek van de leden van de fracties van D66 en de PvdA om de hoogte van strafmaten van andere lidstaten toe te lichten.

De leden van de CDA-fractie vragen vervolgens hoe het verschil in strafmaat in relatie tot de overgangperiode in andere landen geregeld is. In dit verband wordt tevens verwezen naar bijlage 1 van deze nota. Gesteld kan worden dat andere lidstaten geen aparte strafmaat hanteren in relatie tot de overgangperiode. In het onderhavige wetsvoorstel is voor de in de artikelen 1 en 2 strafbaar gestelde feiten gekozen voor een aparte strafmaat. De reden hiervoor treft u hieronder aan.

De leden van de CDA-fractie vestigen er de aandacht op, dat de in de artikelen 1 en 2 van het wetsvoorstel strafbaar gestelde feiten overtredingen zijn die kunnen worden bestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van ten hoogste vijftienduizend gulden. Zij geven aan dat dit een zeer hoge straf is in vergelijking met die gesteld op overtreding van artikel 440 Wetboek van Strafrecht. Deze leden vragen zich af of de ernst van het feit zo'n groot verschil in strafmaximum kan rechtvaardigen. Ook de leden van de fracties van D66 en PvdA verzoeken de regering het gekozen strafmaximum toe te lichten.

Artikel 440 Wetboek van Strafrecht kent als maximumstraf een geldboete van de tweede categorie, oftewel vijftienduizend gulden. Dat is een straf die onder normale omstandigheden, waarin de wettelijke betaalmiddelen ingeburgerd zijn, adequaat voorkomt. De onderhavige overtreding wordt in dergelijke tijden ook zelden gepleegd. Wij staan thans echter aan de vooravond van een nieuwe situatie. De euro is nog niet ingeburgerd. De Nederlandse bevolking zal met de nieuwe euromunten en -bankbiljetten vertrouwd dienen te raken (in de zogenaamde «gewenningsperiode»). Tenslotte zal de omschakeling van het ene wettelijke betaalmiddel op het andere tot gevolg kunnen hebben dat een veel grotere interesse bestaat voor (het vervaardigen van) voorwerpen die op munten of bankbiljetten lijken. In een dergelijke situatie lijkt een geldboete van vijftienduizend gulden ontoereikend uit oogpunt van generale preventie. De strafrechter dient de mogelijkheid te hebben een hogere straf op te leggen. Daarnaast worden potentiële wetsovertreders weerhouden voorwerpen te vervaardigen die het vertrouwen van het publiek in de nieuwe munt schaden. Naar mijn mening voldoen de gekozen maximale straffen aan deze eis, terwijl zij anderzijds niet te hoog zijn. Bovendien is een maximale geldboete van vijftienduizend gulden, gelet op de bedrijfswinsten die met het vervaardigen van dergelijke voorwerpen behaald kunnen worden, niet overdreven hoog. Inderdaad behoeft, zoals de leden van de CDA-fractie stellen, geen sprake te zijn van kwade opzet. In gevallen waarin kwade opzet wel aanwezig is en men, ondanks waarschuwingen, met het vervaardigen van dergelijke voorwerpen wil doorgaan, kan in ieder geval de dreiging van een korte vrijheidsstraf evenwel vruchten afwerpen.

De leden van de VVD-fractie vragen zich in het verlengde hiervan af waarom na de overgangperiode de strafmaat in artikel 440 van het Wetboek van Strafrecht weer volstaat.

Die reden ligt tot op zekere hoogte in het voorgaande besloten. Verwacht mag worden dat de euro na de overgangperiode spoedig volledig ingeburgerd zal raken en het vertrouwen van het Nederlandse publiek zal genieten. In die situatie zal de grond voor een hogere strafbedreiging (die mede gelegen is in de bescherming van het vertrouwen in het nieuwe betaalmiddel) derhalve weer zijn vervallen.

De leden van de PvdA-fractie wijzen erop dat de opmerkingen met betrekking tot het strafmaximum, zoals die bij de artikelen 1 en 2 gemaakt zijn, ook bij artikel 3 gelden.

Graag wijs ik deze leden erop dat artikel 3 met name betekenis heeft in relatie tot de strafbaarstellingen van Titel X van het Wetboek van Strafrecht: Valsheid in muntspeciën en munt- en bankbiljetten. Op de aldaar opgenomen misdrijven staan forse maximumstraffen. Het namaken of vervalsen van munt- of bankbiljetten met het oogmerk om ze als echt en onvervalst uit te geven kent bijvoorbeeld een maximale strafbedreiging van negen jaar. Voorts is een geldboete van de vijfde categorie mogelijk. Deze straffen komen, ook voor de periode waarin de gulden door de euro wordt vervangen, toereikend voor.

De leden van de fractie van het CDA vroegen waarom de regering ervoor gekozen heeft om de definitiebepaling in een voorgesteld artikel 84ter Wetboek van Strafrecht op te nemen. Zij achten dit een wat onlogische plaats en wijzen erop dat het voorafgaande artikel gaat over wat moet worden verstaan onder een koopman en het daaropvolgende artikel gaat over de betekenis van schipper, opvarenden, schepelingen en vaartuigen. De definitietitel geeft omschrijvingen van een aantal volstrekt uiteenlopende begrippen. Een aantal daarvan wijkt nog veel verder af: te denken valt aan samenspanning (artikel 80) en zwaar lichamelijke letsel (artikel 82). Met de omschrijving van koopman heeft de onderhavige nog gemeen dat zij beide tot de economische sfeer behoren. Daarom is gekozen voor plaatsing in artikel 84ter Wetboek van Strafrecht.

In het algemeen overleg met de vaste commissie voor Financiën op 8 april jl. over de invoering van de chartale euro heb ik opgemerkt dat burgers na 1 april 2002 nog gedurende 5 jaar guldenmunten bij De Nederlandsche Bank kunnen omwisselen. De leden van de CDA-fractie vragen zich af waarom deze termijn niet in het wetsvoorstel is opgenomen.

De omwisseltermijn voor guldenmunten zal op grond van de nieuwe Muntwet worden geregeld bij AMvB (overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 van de huidige Muntwet 1987). Deze AMvB zal tijdig voor 1 januari 2002 worden opgesteld. Derhalve heb ik besloten deze termijn niet in het wetsvoorstel op te nemen. De omwisseltermijn van de guldenbiljetten is in artikel 4 van het Koninklijk Besluit van 27 juli 1998 vastgelegd.

De leden van de fractie van D66 verzoeken de regering toe te lichten waarom ervoor is gekozen om de wet met ingang van 1 januari 2010 te laten vervallen. De leden van de PvdA-fractie willen weten waarom gekozen is voor een termijn van 8 jaar waarna het wetsvoorstel vervalt, terwijl een langere termijn is gekozen voor de inwisselbaarheid van bankbiljetten.

Er zijn een aantal redenen waarom de artikelen 2 en 3 van het onderhavige wetsvoorstel na 2010 vervallen. Voor wat betreft artikel 2 van deze wet geldt, dat aan de specifieke voorziening die zij naast het bestaande artikel 440 van het Wetboek van Strafrecht biedt, na 2010 geen behoefte meer zal bestaan, en dat de ratio voor de hogere straf die zij bevat tegen die tijd is vervallen. Voor artikel 84ter van het Wetboek van Strafrecht

geldt, dat aan de verduidelijking die deze definitiebepaling biedt, na 2010 onvoldoende behoefte meer zal bestaan. Aan te nemen valt dat het inwisselen van guldenbankbiljetten tegen die tijd een zeldzaamheid zal zijn. Het inwisselen van deze bankbiljetten is dan geen reguliere handeling meer. Mede daardoor zal een bank alert zijn op vervalsingen. Aan een bepaling die slechts expliciet buiten twijfel stelt dat het vervalsen van guldens na de invoering van de euro nog strafbaar is bestaat in dat licht na 2010 geen behoefte meer.

De leden van de RPF- en GPV-fracties informeren naar de toepasselijkheid van het wetsvoorstel na 31 december 2001 voor strafbare feiten die zijn begaan voor 1 januari 2002. Na afloop van de overgangperiode, dus met ingang van 1 januari 2002, zal artikel 1 komen te vervallen. Artikel 1 zal echter ook na 31 december 2001 van toepassing blijven op feiten begaan voor 1 januari 2002.

De Minister van Financiën,
G. Zalm

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

Ten behoeve van de beantwoording van de in het verslag gestelde vragen treft u onderstaand een overzicht aan waarin verschillende aspecten van bestaande (geplande) wet- en regelgeving uit de verschillende lidstaten zijn aangegeven. Informatie van de EU-lidstaten: Spanje en Ierland ontbreken in de onderstaande schema's.

Schema a) bevat een algemeen landenoverzicht. Schema b) bevat een uitgebreid overzicht dat kan worden beschouwd als toelichting op schema a).

a) Landenoverzicht (algemeen)

	België	Denemarken	Duitsland	Finland
Bestaat wetgeving om maatregelen te treffen tegen de uitgifte van objecten die verward kunnen worden met euromunten en eurobankbiljetten?	• Ja	• Ja	• Ja, voor wat betreft op euromunten gelijkende objecten	• Ja
Maximum stafmaat	3 maanden gevangenis-straf en/of boete en inbeslagneming van productiemiddelen	1 jaar gevangenis-straf	DM 1000,- (na 1-1-2002 waarschijnlijk 1000)	1 jaar gevangenis-straf
Indien momenteel geen wetgeving bestaat: worden maatregelen getroffen om gehoor te geven aan Commissie aanbeveling SEC(1999/24)?				
Wordt bestaande wetgeving (a.g.v. Commissie Aanbeveling) versterkt?	• Nee	• Nee	• Nee	• Nee
<hr/>				
	Frankrijk	Griekenland	Italië	Luxemburg
Bestaat wetgeving om maatregelen te treffen tegen de uitgifte van objecten die verward kunnen worden met euromunten en eurobankbiljetten?	• Ja	• Ja	• Ja	• Nee
Maximum stafmaat		1 jaar gevangenis-straf plus boete	Geldboete (max. 5 keer waarde van uitgegeven objecten of van de daaraan verbonden rechten).	
Indien momenteel geen wetgeving bestaat: worden maatregelen getroffen om gehoor te geven aan Commissie aanbeveling SEC(1999/24)?				• Ja
Wordt bestaande wetgeving (a.g.v. Commissie Aanbeveling) versterkt?	• Nee	• Ja	• Ja (reeds gebeurt)	

	Oostenrijk	Portugal	Verenigd Koninkrijk	Zweden
Bestaat wetgeving om maatregelen te treffen tegen de uitgifte van objecten die verward kunnen worden met euromunten en eurobankbiljetten?	• Ja	• Ja	• Ja	• Ja
Maximum strafmaat	Boete van maximaal 100 000 ÖS of maximaal 4 weken gevangenisstraf	5 jaar gevangenisstraf	10 jaar gevangenisstraf en/of een geldboete	8 jaar gevangenisstraf
Indien momenteel geen wetgeving bestaat: worden maatregelen getroffen om gehoor te geven aan Commissie aanbeveling SEC(1999/24)?				
Wordt bestaande wetgeving (a.g.v. Commissie Aanbeveling) versterkt?	• Nee	• Nee	• Ja	• Nee

b) Landenoverzicht (uitgebreid)

	België	Denemarken	Duitsland	Finland
a) Is het mogelijk o.b.v. bestaande wetgeving maatregelen te treffen tegen het vervaardigen, het voorradig hebben en het verspreiden van objecten die verward kunnen worden met euromunten of eurobankbiljetten?	• Ja	• Ja	• Ja, voor wat betreft objecten die verward kunnen worden met euromunten.	• Ja
b) Inhoud (op hoofdlijnen) van onder a) bedoelde wetgeving:	<ul style="list-style-type: none"> • Bankbiljetten: verbod op productie, verkoop en/of distributie van documenten die verward kunnen worden met «waarde documenten». • Munten: verbod op overname van elementen op munten, penningen of medailles die verward kunnen worden met officiële elementen van Belgische franken of euromunten (al dan niet zijnde een wettig betaalmiddel). 	<ul style="list-style-type: none"> • De uitgifte van munten en bankbiljetten behoort tot het monopolie-recht van de Deense Nationale bank. • Op basis van het strafrecht is het verboden om alternatieve soorten van wettig betaalmiddel te introduceren (maximum straf: 3 maanden gevangenisstraf). • Indien zgn. psuedo euro's door iemand voor echt zouden worden aangenomen kan de uitgever van dergelijke objecten worden vervolgd (maximum straf: 1 jaar gevangenisstraf) 	<ul style="list-style-type: none"> • Het is verboden munten uit te geven die verwarrend zijn met euromunten. 	<ul style="list-style-type: none"> • Het uitgeven van objecten die verward kunnen worden met euromunten of eurobankbiljetten wordt gezien als een overtreding van de wetgeving met betrekking tot betaalmiddelen.
c) De onder a) bedoelde wetgeving is onderdeel van:	• Het strafrecht		• Het publiekrecht (federaal-recht)	• Het strafrecht

	België	Denemarken	Duitsland	Finland
d) De onder a) bedoelde wetgeving kent de volgende maximum strafmaat:	<ul style="list-style-type: none"> • T.a.v. bankbiljetten: 3 maanden gevangenisstraf en/of een boete van 5000 en vernietiging van productiemiddelen. • T.a.v. munten: 3 maanden gevangenisstraf en/of een boete van 5000 €. 		<ul style="list-style-type: none"> • DM 1000,-; na 1 januari 2002 wordt dit waarschijnlijk verhoogd tot 1000 €. 	<ul style="list-style-type: none"> • 1 jaar gevangenisstraf
e) Indien geen wetgeving bestaat. Welke maatregelen worden getroffen om gehoor te geven aan de Commissie aanbeveling (SEC-1999/24)?				
f) Leidt de Commissie aanbeveling (SEC-1999/24) tot versterking van bestaande wet- of regelgeving?	• Nee	• Nee	• Nee	• Nee
g) Welke wetgeving wordt versterkt?				
h) Inhoud van de onder f) bedoelde versterking van de wetgeving:				

	Frankrijk	Griekenland	Italië	Luxemburg
a) Is het mogelijk o.b.v. bestaande wetgeving maatregelen te treffen tegen het vervaardigen, voorradig hebben en verspreiden van objecten die verward kunnen worden met euromunten of eurobankbiljetten?	• Ja	• Ja, voor wat betreft objecten die verward kunnen worden met eurobankbiljetten.	• Ja, voor wat betreft objecten die verward kunnen worden met eurobankbiljetten.	• Nee
b) Inhoud (op hoofdlijnen) van onder a) bedoelde wetgeving:	• Commerciële activiteiten met het gebruik van de pseudo euro-geld zijn niet toegestaan.	• De productie en distributie van objecten die verward kunnen worden met bankbiljetten is verboden.	• De productie, de uitgifte, het voorradig hebben, het importeren, het verspreiden en het exploiteren van objecten die verward kunnen worden met euromunten of eurobankbiljetten is verboden.	
c) De onder a) bedoelde wetgeving is onderdeel van:	• Regelgeving uitgevaardigd door de Minister van Economische Zaken, Financiën en Industrie (1998).	• Het strafrecht	• Publiek recht (administratieve)	
d) De onder a) bedoelde wetgeving kent de volgende maximum strafmaat:		• 1 jaar gevangenisstraf plus een nader vast te stellen geldboete; bij herhaalde overtreding kan de maximumstraf worden verdubbeld	• Geldboete van maximaal 5 keer de waarde van de uitgegeven goederen of van de rechten.	

	Frankrijk	Griekenland	Italië	Luxemburg
e) Indien geen wetgeving bestaat. Welke maatregelen worden getroffen om gehoor te geven aan de Commissie aanbeveling (SEC-1999/24)?		<ul style="list-style-type: none"> Gehoor gevend aan de aanbeveling wordt wetgeving ontwikkeld die de productie en distributie van objecten die verward kunnen worden met euromunten verbiedt (analoog aan de bovengenoemde wetgeving voor objecten die verward kunnen worden met eurobankbiljetten). 		<ul style="list-style-type: none"> Planning is om eind 1999 een wetsvoorstel aan het parlement voor te leggen waarin gehoor wordt gegeven aan de aanbeveling. Wetsvoorstel zal voorzien in een algemene herziening van het wetboek van strafrecht. Het wetsvoorstel zal de uitgifte van objecten die verward kunnen worden met euromunten of -bankbiljetten verbieden.
f) Leidt de Commissie aanbeveling (SEC-1999/24) tot versterking van bestaande wet- of regelgeving?	<ul style="list-style-type: none"> Nee 	<ul style="list-style-type: none"> Zie e) 	<ul style="list-style-type: none"> Ja, de onder a) omschreven wetgeving is ontwikkeld omdat voorsnog onduidelijk was of vervolging o.b.v. alleen het auteursrecht voldoende zou zijn. 	
g) Welke wetgeving wordt versterkt?				
h) Inhoud van de onder f) bedoelde versterking van de wetgeving:				

	Oostenrijk	Portugal	Verenigd Koninkrijk	Zweden
a) Is het mogelijk o.b.v. bestaande wetgeving maatregelen te treffen tegen het vervaardigen, voorradig hebben en verspreiden van objecten die verward kunnen worden met euromunten of eurobankbiljetten?	<ul style="list-style-type: none"> Ja, voor wat betreft objecten die verward kunnen worden met euromunten. 	<ul style="list-style-type: none"> Ja 	<ul style="list-style-type: none"> Ja, voor wat betreft objecten die verward kunnen worden met eurobankbiljetten. 	<ul style="list-style-type: none"> Ja
b) Inhoud (op hoofdlijnen) van onder a) bedoelde wetgeving:	<ul style="list-style-type: none"> Het is verboden om verwijzingen naar de euro op penningen af te beelden. 	<ul style="list-style-type: none"> Verbod op het vervaardigen, voorradig hebben en verspreiden van objecten die verward kunnen worden met euromunten of -bankbiljetten 	<ul style="list-style-type: none"> Wetgeving beschermt alle bankbiljetten maar alleen alle reeds in circulatie zijnde munten. Euromunten zullen in principe pas worden beschermd vanaf het moment dat deze in circulatie komen. 	<ul style="list-style-type: none"> Wetgeving verbiedt valsemunterij en de schending van het auteursrecht (m.b.t. schending van het auteursrecht bestaat geen juris-prudentie).
c) De onder a) bedoelde wetgeving is onderdeel van:	<ul style="list-style-type: none"> Bestuursrecht (administratieve) 	<ul style="list-style-type: none"> Het strafrecht 	<ul style="list-style-type: none"> Het strafrecht. 	<ul style="list-style-type: none"> Valsemunterij: strafrecht Auteursrecht: privaatrecht

	Oostenrijk	Portugal	Verenigd Koninkrijk	Zweden
d) De onder a) bedoelde wetgeving kent de volgende maximum strafmaat:	<ul style="list-style-type: none"> • Boete van maximaal 100 000 ÖS of maximaal 4 weken gevangenisstraf indien niet aan de boete kan worden voldaan. 	<ul style="list-style-type: none"> • 5 jaar gevangenisstraf 	<ul style="list-style-type: none"> • 10 jaar gevangenisstraf en/of een geldboete. 	<ul style="list-style-type: none"> • Valsemunterij: 8 jaar gevangenisstraf
e) Indien geen wetgeving bestaat. Welke maatregelen worden getroffen om gehoor te geven aan de Commissie aanbeveling (SEC-1999/24)?	<ul style="list-style-type: none"> • Momenteel is een wetsvoorstel in ontwikkeling dat de uitgifte van voor circulatie bestemde objecten die verward kunnen worden met eurobankbiljetten verbiedt. 			
f) Leidt de Commissie aanbeveling (SEC-1999/24) tot versterking van bestaande wet- of regelgeving?	<ul style="list-style-type: none"> • Nee 	<ul style="list-style-type: none"> • Nee 	<ul style="list-style-type: none"> • Ja voor wat betreft objecten die verward kunnen worden met euromunten 	
g) Welke wetgeving wordt versterkt?			<ul style="list-style-type: none"> • Op basis van lagere regelgeving kan door de Britse Treasury een (extra) munt worden beschermd. 	
h) Inhoud van de onder f) bedoelde versterking van de wetgeving:			<ul style="list-style-type: none"> • Dit instrument wordt ingezet bij de bescherming van euromunten. Het geeft deze munten dezelfde status als reeds circulerende munten. 	